

ESQUERRES

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 89

OLOI, 29 DE FEBRER DEL 1936

PREU 15 cèntims.

Ni derrotades

per J. FÀBREGA

Ni derrotades les dretes deixen de demostrar el que són: superbes, esclavitzadores, despòtiques. La victòria del Front Popular d'Esquerres ha estat esclatant, decisiva; però elles no cedeixen i convençudes i tot de la inutilitat del seu esforç allarguen, mai sigui sinó uns dies més, la vigència de la Llei inconstitucional del 2 de gener. I el senyor Maura els hi fa el joc, pobre senyor, convençut de què val pena i ell és qui per a evitar una il·legalitat.

Vertaderament que succeeixen coses ben rares en política. Fins les rates saben que aquesta grollera Llei del 2 està fora de la Constitució; tothom sap que és legal l'Estatut de Catalunya; es sap també que dintre poques setmanes, anant malament, ha de tornar la normalitat a Catalunya i a Espanya. Fins coneixem la voluntat del poble republicà i esquerrà, que ha fet patent d'una manera clara i definida el seu pensar i sentir. D'on neix doncs el dubte? Què significa aquest titubeig? Si les dretes haguessin aconseguit la nostra victòria, a hores d'ara (és pròpia confessió) els presidis estarien oberts no per a donar llibertat, sinó per amuntegar nous

perseguits. Es que nosaltres preconitzem els seus procediments? No. Però voldríem la ràpida aplicació de la Constitució.

LEGALISME? Bé. Però hi ha res més legal que donar immediat compliment al què demana el poble? Hi ha res més just que desfer una il·legalitat que pesa ja fa massa temps sobre el poble que en protesta? No creiem gens prudent abusar així de la paciència d'un poble. Ni voldríem tampoc que fos una permanent d'un Parlament derrotat i descompost de les pures nafres que l'empestaven, qui hagués de decidir sobre un punt de tant interès com ho és el que estem dissentint. Un decret del Govern hauria estat molt més digne i satisfactori. No s'oblidi a més que es pot admetre que precindeixin del poble les dretes feixistes, però un Govern netament republicà, no pot deixar de satisfer instantàniament, ràpidament el que suposa la victòria del 16 proppassat. Altra cosa, repetim-ho, és perillós.

* * *

I consti que no pretenim amb el nostre raonament excitar el poble, ans el

contrari. Volem dir al poble que no s'impacienti; que no obli de desconfiï de tot element pertorbador. Que ara més que mai convé mantenir a tota costa la intimitat i convença del Front. Es precis afirmar un peu ans d'aixecar l'altre per a donar un nou pas endavant. Uns dies, encara que sigui amb angúnia, seran aviat passats. No així ho foren els mesos dels empresonats i exilats. Empènyer si, però no tan fort que tiréssim a terra els nostres dirigents. Les dretes jesuítiques no han fet més que encauar-se; cura amb llurs paranyes. Solidifiquem posicions poc a poc però amb fermesa, que restin invulnerables als nous atacs que, estiguen-ne segurs, preparen els elements reaccionaris, cavernícoles, gent de casta, d'egoisme insuperable i pervertit. Un llamp que els migpartís no satisfaria la justícia que reclamen els estralls per ells comesos a través de tots els temps i de tots els llocs. Siguem, doncs, cautes i fermes en la nostra decisió de redempció del poble, que som nosaltres mateixos, a costa de tots els sacrificis legals, quant no de l'espera atenta i previnguda.

Honorable President de Catalunya! Honorable Consellers!

En aquesta hora gloriosa del vostre retorn, després d'haver conegut durant setze mesos l'amargor dels presidis per la causa de Catalunya, la democràcia olotina us dona la benvinguda, tota ella emoció i respecte. També saluda en vosaltres a tots aquells homes catalans i espanyols - que han patit persecució per haver tingut fam i set de justícia.